

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ - ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογένειας» τιμάται παντού δραχμάς 4. Η αυθαίρετος υπερτίμησις των παρά των Υποπρακτορείων απαγορεύεται.

Η υιοτέτων άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνοδευομένη υπό δικαιώματος κρίσεως έκ δραχμών πέντε εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όψιν.

Πολλοί άναγνώσται τών έπαρχιών μας ρωτοϋν πώς θα μπορέσουν να άπυκτηήσουν τ' άνα τών μηνιαίων έκδόσεων του «Μπουκέτου», τά όποια δέν έπρόσθεσαν να προμηθευθοϋν. Τους άπαντώμεν ότι ύπάρχουν δύο τρόποι: Η να μας στείλουν τά δελτία των και 8 δραχμάς δι' έκαστον θιβλίον και να τους τά στείλωμεν ταχυδρομικώς ή να δώσουν παραγγελίαν εις τό ύποπρακτορείον τών έφημερίδων «Σπύρος Τσαγγάρης» του τόπου των και έτσι θα τά άποκτήσουν άσφαλώς.

ΑΛΙΤΖΕΝ. — Τά θλάμικα τραγούδια σας οϋτε άπολύτως καλά, μά οϋτε και κακά. Άν, όπως λέτε, είσαστε άκόμα μικρός, θα γράφετε πολύ καλούς σίχους άργότερα. Ίδου ώστόσο δυό άπό τά τραγούδια σας:

ΤΑ ΜΕΡΑΚΙΑ ΤΟΥ ΑΧΤΖΕ.

ΜΕ ΠΑΝΙ

Άκουσ' έδω, ρε σύ, Λιλή,
σά θές για χόρτασι φιλι
και δε σου καίγεται καρφι ποιός εινε που το δίνει.
Βάλε με γνώση περισσή
πώς τέτοιο ένα γλυκό κρασι
στον πάτο, αν πιής, του ποτηριού, χίλια φαρμάκι' αφήνε.
Κ' ή Φύση αν σουπλάσε γλυκά
χειλια και στήθια ήδονικά,
μήν κάνεις και κατάχρησι στο φυσικό σου δώρο,
γιατι αν το μάθουν οι πολλοί
πώς δίνεις τζάμπα τό... φιλι
στούς τόσους ξεβουζέμιδες, ποιός θα πληρώνη φόρο;
Όμως σ' έμε δε θα κρυφτής
μά κι' οϋτε και θα καμωθής
πώς τάμπλεξες κρυφάτα μου μ' ένα ρεμπέτην άλλο,
γι' αυτό μη σου κατοφανει
που σουχω δώσει το πανι
πριν μπω και πάλι άθέλητα σ' άλλο μελα μενάλε

ΤΙ ΘΑΘΕΛΑ

Σ' έτοϋτο το ντουνια, Λιλή,
τίποτα δε με συγκινει
έχτός από τά σένα και τη δική σου χαρι
που μουχεις πάρει την καρδια
με τη σπαθάτη σου ματια
και την παιζεις άτονα σα γάτα το κουβάρι.
Μά θαθελα κι' έγ' ο φτωχός,
τόσες φορές που μοναχός
ρεμβάζω και τη σκέψη μου σε σένα κυματιζω,
πινέλλο ναμουνα γερό
στο πι και φι και στο φτερό
να παίρνω τ' ανθοχρώματα και να σε ζωγραφίζω.
Κ' ήθελ' άκόμα κάτι τις,

Ένας μεγάλος ποιητής
άναστημένος, μέσα μου ναχε διπλο-
(καθήση

τά μακρυνά σου τά μαλλια
την κρουσταλλένια σου μηλια
τά νάζια και τά ζόρια σου για ν'
(άπαθανάτιση.

Κ' ήθελ' άκόμα ένα μικρό
δωρο. Να ήμουν το λουτρο
μά το Θεό — που λούζεται το ρό-
(δινο σου σώμα

να σε μπανίζω έτσι γδυτή
καθώς θα λούζεσαι σκυφτή
να σ' άκουμπω ν' αναρριγās, τί άλλ-
(λο θέλω άκόμα;

Σ. ΣΚΟΛΙΔΗΝ, Άλιθέριον. — Και
το νέον σας ποιημα, όχι άρκετά κα-
λό. Έχει κάποια συγκίνησι, αλλά του
λείπει ή τέχνη. Εινε πολύ άτεχνο. Ί-
δού:

«ΜΠΟΥΚΕΤΟ — ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Όδός ΛΕΚΑ 7 (Τηλέφ. 21.419)

Διευθυντής; ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

*Όροι συνδρομών «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ—ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ»

Έσωτερικού δι' Έν Έτος	Δραχ. 200	Έξωτερικού	Δολάρια 6
Έξάμηνος	100	Άμερικής	7

και δι' όλην την Άφρικην και Βελγικόν Κογκό έτησια συνδρομή σελλι-
νια 30. Αι έπιστολαί και τά χρηματικά έμβάσματα δέον ν' άπευθύνονται
πρός τον Ιδιοκτήτην του «Μπουκέτου» κ. ΚΩΝΣΤ. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΝ, Λέκα 7.

Τιμή έκάστου φύλλου δραχ. 4.

Έν Άμερικη, δια την έγγραφην συνδρομητών και δια την κατα
φύλλον πώλησιν ή Εταιρεία New York News Agency General
P. O. Box 497, New York City, εκπροσωπομένη παρά του
κ. Κ. Καλοπούλου.

ΣΥΝΤΡΟΦΪ ΣΑ ΤΟΥ ΦΛΟΙΣΒΟΥ

Άπέραντη αλλώνεται
ή θάλασσα εμπρός μου
βλέπω καράβι στ' άνοιξι
μήν εινε κι' ο καλός μου
Κάνετο, Παναγία μου,
κάνε μου τη χαρι
να εινε μέσ' αυτός ο νιός
που θέλει να με πάρη.
Κι' έγώ, γλυκά παρθένα μου,
στη σεπτή σου εικόνα
θα φέρω, λάδι, κεράκια, λίβανο,
κι' άλλα πολλά άκόμα.
Έτσι ψιθύριζαν γλυκά
τά χείλη της Ξανθούλας
που καθόταν άπαλά
στο σκάφος μας βαρκούλας.

Διαβάστε Έλληνας ποιητάς. Θα μητε πιό πολύ στο νόημα της τέχνης, θ' αντιληφθήτε τον άμεπτο τρόπο που γράφεται ένα ποιημα. Γιατι ή εμπνευσι μόνη δέν άρκει για ένα καλό τραγούδι. Άπαιτείται και στιχουργική μαεστρία ΝΤ... — Το ποιημά σας όχι έπιτυχές. Πρωτόλειον υάλλον. Ίδού:

ΑΝΤΙΟ

Κάποια χειμωνιάτικη βραδυά,
έπαψε ή καρδιά μου να χτυπά
και μουπε πώς δε μ' αγαπά,
για μένα πειά, πώς δέν πονά.

Εσβυσαν τά άνερα τά πλάνα
και φύγανε με τον χιονιά άντάμα.
Έσβυσαν αγάπη μου και πάνε
και πλέον πίσω δέν γυρνάνε.

Μας γράφετε ότι έκοπιάσατε επί δυό ήμέρας δια να το συνθέσετε. Σας π-
στεύουμε. Άλλά δέν έχει σημασία αυτό. Ένα καλό ποιημα, όταν ύπάρχη έμ-
πνευσις, γράφεται και έντός όλίγων λεπτών. Κι' όταν — φυσικά — δέν ύπάρ-
χει εμπνευσις, δέν γράφεται οϋτε έντός μηνός. Μας έννοείτε; Διαβάστε Έλλη-
νας ποιητάς. Γράφετε, διορθώνετε, σχίζετε άλύπητα, δτι δέν σας φαίνεται τε-
λειον. Έτσι μόνον θα κατορθώσετε να γράφετε μίαν ήμέραν καλούς σίχους.

Γ. Δ. ΝΟΥΤΣΟΝ, Κουπόνια. — Και το νέον σας ποιημα όχι καλό. Πρω-
τόλειον, δυστυχώς, χωρίς ποιησιν, χωρίς τέχνην. Και ίδού αυτό:

ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΠΟΥΛΙΟΥ

Πώς ήθελα να μην πονά
νάχα καρδια λιθάρι
στις συμφορές τών άλλωνών
νάμα γεμάτος χαρι.

Νά τάβλεπα, για ψεύτικα
δτι ο κόσμος κάνει
και νάλεγ' από μέσα μου
πώς άδικα θα πάνη

Νάβλεπα να σκοτώνονται
και πάντα να γελούσα
μάννα να σφάζη το παιδι
και γω να μην πονούσα.

Και όμως εινε ψεύτικα
αυτά που τώρα λέω
να δω παραπονο πουλιού
και άθελά μου κλαίω.

Σας συμβουλεύουμε και σας να δια-
βάσετε πολύ. Όχι μόνον για να γρά-
ψετε καλύτερους σίχους, αλλά και για
να μάθετε να γράφετε όρθως, όπερ
εινε σπουδαίον.

Β. ΧΑΛΙΠΕΛΙΑΝ, Νεμέαν. — Δυ-
στυχώς δέν γνωρίζουμε την διεύθυνσι
που ζητάτε.

Χ. Κ. ΓΟΥΣΕΤΗΝ, Ζάκνθουν. — Το
ποιημά σας «Σ' Έσέ», όχι άπολύτως
έπιτυχές.

ΑΓΓΕΛΟΝ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΝ, Ζαχα-
ρω. — Έκ τών ποιημάτων σας καλό
και θα δημοσιευθη στην οικειαν στήλην
το «Εινε σιγιμές...». Το «Κι' όμως»
έντελως άνεπιτυχές.

ΜCΜΧΧΧVΙ, Μαρούσι. — Το δι-
ήγημά σας άνεπιτυχές, γλωσσα μικτή,
ύφος παγερόν. Διαλέξτε κανένα άλλο
ψευδώνυμο.